

løbsloven træder i kraft. I stedet vil § 56 i lov nr. 372 af 13. juni 1973 om miljøbeskyttelse være gældende. Bestemmelsen er sålydende: Ministeren for forureningsbekæmpelse (nu miljøministeren) fastsætter nærmere regler vedrørende udøvelsen af kommunalbestyrelsernes, amtsrådenes, hovedstadsrådets, jfr. § 50, stk. 2, og miljøstyrelsens kontrol- og tilsynsvirksomhed, herunder om embedslægernes og fiskerikontrollens deltagelse i denne virksomhed.

Tilsynsreglerne for fiskerikontrollens vedkommende er for tiden genstand for forhandling mellem miljøministeriet og fiskeriministeriet, men forventes i det store og hele at blive de samme som under gældende vandløbslov.

De alt overvejende udgifter for fiskerikontrollens tilsynsvirksomhed hidrører fra fiskerikontrollens udgifter til kørsel, der for hele landet anslås til 100.000 km årlig for så vidt angår tilsynet med de ferske vande. Dog må herved tages i betragtning, at kontrollen, når den foretager sin tilsynsvirksomhed efter ferskvandsfiskeriloven, samtidig benytter lejligheden til at påtale eventuelle forureningsforhold hidrørende fra eksempelvis rensningsanlægs effektivitet, dambrug, udledning af ajle, ensilage m.v.

Forefindes forurening hidrørende fra enkeltpersoner eller private industrielle anlæg, optages rapport, der derefter tilstilles politimesteren med anmodning om tiltale, såfremt ingen tvivl foreligger om skadevolderne. Af sådanne politisager er inden for de sidste 5 år afgjort 158.

I tilfælde af tvivlsspørgsmål og forureninger hidrørende fra offentlige værker udfærdiges indberetning til miljøstyrelsen og amter. Af sådanne indberetninger er fremkommet i de sidste 5 år 302.

De årlige omkostninger ved fiskerikontrollens nævnte virksomhed kan udover fornævnte kørselsudgifter anslås til ca. 10.000 kr. (telefon, porto og fragt af vandprøver). Herudover kan forekomme visse beløb til overarbejdspenge, såfremt der er tale om tilkaldelse til akutte forureningsager uden for normal arbejdstid. Det kan her påpeges, at det forhold, at sportsfiskeriet har taget et voldsomt opsving, har bevirket, at intensiteten af tilkaldelser til akutte forureninger er stærkt tiltagende.

Det er min opfattelse, at der af fiskerikontrollen udføres et godt og effektivt tilsyn, der har resulteret i en absolut forbedring af de ferske vandes forhold. Dette fremgår af mange indlæg i dagspressen om fangsten af værdifulde fisk og genoptagelser af udsætninger i nu retablerede vandløb, som tidligere har været impassable for fisk på grund af forurening.

ad spørgsmål 3.

For så vidt der ved kystsikringslovgivningen sigtes til lov nr. 235 af 12. juni 1922 om kystsikring bemærkes, at fiskerikontrollen ikke har eller har haft tilsyn med denne lovgivning.

Derimod har tilsynet med overholdelsen af lov nr. 149 af 18. maj 1906 med senere ændringer om kystfredning været udført af politiet med bistand af fiskerikontrollen, toldopsynet og strandfogderne.

Loven er imidlertid ændret ved lov nr. 292 af 23. maj 1973, og af dennes § 8 fremgår, at fornævnte lov af 1906 og de i henhold til denne udfærdigede bekendtgørelser er ophævet, d.v.s. at fiskerikontrollens tilsyn formelt er bortfaldet.

Tilsynet er hidtil udført ved, at fiskerikontrollen fra ministeriet for offentlige arbejder modtog de af dette ministerium udstedte bekendtgørelser og tilstillede det pågældende ministerium indberetninger, såfremt fiskerikontrollen under dens øvrige virksomhed konstaterede overtrædelser.

NIELS ANKER KOFOED

/ J. Hertoft.